

[Wilhelm.]

produktive investeringer. Altså en tåbelig omplacering af penge, som er strikte i modstrid med det, den socialdemokratiske ordfører antydede, nemlig at et af problemerne bag denne krise var den for store private opsparing. Må jeg så sige til statsministerens tale i øvrigt og til den socialdemokratiske ordførers tale, at når statsministeren siger, at ingen kan være i tvivl om, at den nuværende ledighed af regeringen findes klart uacceptabel, så vil jeg gerne spørge: hvad menes der med sådan et udtryk: klart uacceptabel? Det blev sagt i december, det blev sagt i januar, det blev sagt, da regeringen tiltrådte i februar, og hvor ledigheden på årsbasis var beregnet til 7 pct. Nu er den beregnet til 12 pct. på årsbasis. Statsministeren siger stadig væk klart uacceptabel, men accepterer den jo. Der blev sagt af statsministeren Nå, min taletid er udløbet, jeg må vente til anden omgang.

Forespørgeren (*Knud Jespersen*) (DKP):

Jeg synes, at det bedste, man kan sige om denne diskussion, vi har haft, er, at vi har haft den. Som hr. Brusvang sagde, der var ikke så mange, der udviste interesse for den, og det hang sammen med, at man ikke havde tillid til, at sådanne diskussioner kunne løse noget. Det kan man næppe tage som en prøvesten for, hvad der kan løses og ikke løses, det hænger nok sammen med helt andre ting.

Når det er sagt, vil jeg gerne understrege, at jeg synes, det i høj grad er skuffende, at statsministeren, som i sin tidligere virksomhed har kendt arbejderbevægelsens interne forhold, har kendt arbejdspladsernes problemer og kommer fra et forbund, hvor man ved, hvad arbejdsløshed vil sige både for dem, der er ramt af ledighed, for dem, der endnu går på pladserne og føler sig trykket af situationen, ikke holdt en socialdemokratisk statsministertale. Det var et forsøg på at forklare, at man ville i grunden så forførdelig gerne så meget godt, og så kom man til den kendsgerning, som jeg ikke skal bestride: men der er et ondt flertal i dette folketing. Jeg er enig med statsministeren, hvis man drager sådanne konklusioner. Men det, at der er et sådant ondt flertal, er for så vidt ikke noget nyt. Det var der også i 1974, og i 1974 regerede man på deres konceptioner og

på deres grundlag, men da havde man en anden regering, og det er næppe nødvendigt, at man tortsætter at regere på den tidligere regerings grundlag.

Det tyder da meget besnærende, at man har afsat 575 mill. kr. til beskæftigelsesfremmende formål, at man kan nævne nogle andre småbeløb, og at man igen fremholder ting, som også vi har stemt tor. Selv om vi har været noget skeptiske, var vi villige til at være positive i enhver sag, der måske kunne føre i retning af en bedring i beskæftigelsen som f. eks. de muligheder, der var for reparationer gennem tilskuddet på de 300 mill. kr. over lånene til byggeriet. Men det er jo småting.

Er det ikke en forførdelig ulykkelig situation, at vi står her i dag, hvor statsministeren den 20. februar sagde, at det var nødvendigt med en ganske omfattende indsats for at sikre, at beskæftigelsen blev mere normaliseret, at man fik gjort op med arbejdsløsheden? Hvad er der da sket? Ja, den sidste arbejdsløshedsstatistik viser et fald på 0,2 pct. i ledigheden, og det er mere sæsonbestemt, at dette fald er fremkommet. 0,2 pct., det var altså, hvad der var tilbage af denne effektivitet. Det var det, der stod tilbage, da man havde taget den camouflage af om alt det, man ville, da var det de hårde kendsgerninger.

Man har altså ca. 110.000 organiserede registrerede arbejdsløse. Til dette kommer et ulykkeligt tal af de 15-24-årige, hvoraf man alene har 53.525 arbejdsløse, og så har vi et stort antal af ikke-registrerede og ikke-organiserede, som også er ramt af ledigheden. Ja men sammenhold disse ulykkelige kendsgerninger med, hvad den socialdemokratiske regering havde at svare på, hvad man agter at gøre for at sikre beskæftigelsen og standse denne forførdelige sygdomstilstand, som ganske rigtig er fremkaldt af kapitalismen, men som i virkeligheden lovgivningen og regeringen er ansvarlig for at sætte ind imod.

Statsministeren har udtrykt sin optimisme noget mere begrænset i dag, det var rimeligt, men ganske voldsomt på LOs kongres, at der var ingen grund til at være så dystre. Økonomiministeren har sagt, at det er lettest at være pessimist, og så har man ellers prøvet at udlægge de økonomiske fare-signaler lige præcis, som man selv fandt det